

Nr 6

Utlåtande i anledning av väckta motioner angående riktlinjerna för lokaliseringpolitiken.

Efter hemställan av bankoutskottet beslöt 1964 års riksdag att i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 185 år 1964 och i ämnet väckta motioner godkänna riktlinjer för en aktiv lokaliseringspolitik huvudsakligen i enlighet med vad utskottet angivit i sitt utlåtande nr 48 (rskr. 408).

I statsverkspropositionen för budgetåret 1965/66 (bil. 13, s. 123 resp. 233) har Kungl. Maj:t under hänvisning till riksdagens nämnda beslut framlagt förslag om anslag till lokaliseringsbidrag och till lokaliseringslån. Dessa förslag är föremål för förberedande behandling inom statsutskottet.

Frågor rörande riktlinjerna för lokaliseringpolitiken har ånyo, delvis i anslutning till Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen framlagda förslag om medelsanvisning, upptagits i ett antal vid årets riksdag väckta motioner, vilka hänvisats till bankoutskottet.

I vissa av de nämnda motionerna hemställes bl. a. att för lokaliseringpolitiska ändamål skall anvisas högre anslag än Kungl. Maj:t föreslagit. Dessa motioner, vilka såvitt de avser medelsanvisning har hänvisats till statsutskottet, är följande, nämligen

dels de likalydande motionerna I: 421 av herr *Stefanson m. fl.* och II: 498 av herr *Gustafsson* i Skellefteå *m. fl.*, vari hemställes,

att riksdagen måtte besluta

1) att det lokaliseringpolitiska stödet även skall beviljas sysselsättningsvaga områden i östra Götaland samt att hemställa till Kungl. Maj:t att efter hörande av lokaliseringsorganen fastställa de geografiska gränserna för ett östra stödområde,

2) att anslaget till lokaliseringsbidrag under inrikesdepartementets huvudtitel för budgetåret 1965/66 skall uppföras med 75 000 000 kr., vilket innebär en ökning med 15 000 000 kr. i jämförelse med Kungl. Maj:ts förslag,

3) att för budgetåret 1965/66 anvisa en kreditgarantiram för lokaliseringpolitiska ändamål på 50 000 000 kr.,

4) att ett särskilt servicestöd skall utgå till ett antal orter i Norrlands inland samt att hemställa till Kungl. Maj:t att efter undersökning framlägga förslag till 1966 års riksdag beträffande vilka orter som skall utväljas och stödets närmare utformning;

dels de likalydande motionerna I: 429 av herr *Sundin m. fl.* och II: 506 av herr *Hedlund m. fl.*, vari hemställes,

att riksdagen måtte vid behandlingen av statsverkspropositionen, elfte huvudtiteln,

I. anvisa till Allmänna beredskapsarbeten m. m. för budgetåret 1965/66 ett reservationsanslag av 380 000 000 kr. i enlighet med vad som anförts i motionen;

II. anvisa till Lokaliseringsbidrag för budgetåret 1965/66 ett reservationsanslag av 100 000 000 kr.; samt

III. besluta att statliga kreditgarantier i lokaliseringspolitiskt syfte må medges för budgetåret 1965/66 intill ett belopp av 50 000 000 kr.

Beträffande motiveringen för de här redovisade yrkandena hänvisas till motionerna II: 498 och II: 506.

Med anledning av Kungl. Maj:ts förslag om anslag till lokaliseringsslån hemställes i likalydande motionerna I: 80 av herr *Enarsson m. fl.* och II: 108 av herr *Cassel m. fl.*,

att riksdagen måtte besluta att statliga kreditgarantier intill ett belopp av 100 miljoner kronor per år under en femårsperiod från och med budgetåret 1965/66 skall ställas till förfogande för lokaliseringsslån.

Beträffande motiveringen för denna hemställan hänvisas till motionen II: 108. I följdmotioner, I: 81 och II: 109, vilka hänvisats till statsutskottet, hemställer samma motionärer att riksdagen skall avslå Kungl. Maj:ts förslag om ett investeringsanslag till lokaliseringsslån.

Frågan om den geografiska avgränsningen av det lokaliseringspolitiska stödet behandlas ytterligare i

dels de likalydande motionerna I: 492 av herr *Sundin m. fl.* och II: 595 av herr *Hedlund m. fl.*, vari hemställes,

att riksdagen måtte medge att det statliga ekonomiska företagsstödet i lokaliseringspolitiskt syfte må inriktas på de sysselsättningssvaga områdena i östra Götaland enligt samma grunder som fastställts för norra stödområdet; samt

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt framläggande av förslag till geografisk avgränsning för nämnda stödområde;

dels motionen II: 268 av herrar *Franzén* i Träkumla och *Gustafsson* i Stenkyrka, vari hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att Gotland i fråga om lokaliseringspolitiken må utgöra ett särskilt stödområde enligt samma grunder som enligt riksdagsbeslutet 1964 skall gälla för norra stödområdet.

Beträffande motiveringen för dessa yrkanden hänvisas dels till motionen II: 595 och den däri åberopade motionen II: 506, dels till motionen II: 268.

Frågan om servicestöd till förmån för invånarna i vissa glesbygder behandlas ytterligare i

dels de likalydande motionerna I: 105 av herr *Enarsson m. fl.* och II: 134 av herr *Cassel m. fl.*, vari hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att Kungl. Maj:t måtte låta skyndsamt utreda och för riksdagen framlägga förslag om vilka åtgärder som bör vidtagas för att befolkningen i landets glesbygder skall på ett rättvist sätt få del av det stigande välståndet och erbjudas en tillfredsställande social och kulturell service;

dels de likalydande motionerna I: 494 av herr *Sundin m. fl.* och II: 593 av herr *Hedlund m. fl.*, vari hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt utredning rörande servicestöd till det norrländska inlandets glesbygder och områden med liknande betingelser i enlighet med vad i motionen har anförts.

Beträffande motiveringen för dessa yrkanden hänvisas till motionerna II: 134 och II: 593.

De återstående motioner som väckts i hithörande frågor är

dels de likalydande motionerna I: 313 av herrar *Sundin* och *Wikberg* och II: 377 av herrar *Larsson* i Norderön och *Larsson* i Hedenäset, vari hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära en allsidig utredning av lokaliserings- och näringspolitikens effekt i ekonomiskt och socialt avseende för skilda delar av vårt land och att därvid de kommunalekonomiska aspekterna särskilt studeras samt att utredningen även ägnas de förhållanden i glesbygden, som kan vara betingade av naturtillgångarnas fördelning på skilda ägarkategorier i enlighet med vad i motionen anförts;

dels de likalydande motionerna I: 485 av herrar *Wikberg* och *Johan Olsson* och II: 576 av herrar *Larsson* i Hedenäset och *Larsson* i Norderön, vari hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att förhandlingar upptages med oljebranschens företag och organisationer i syfte att erhålla en utjämning av bensin- och oljepriserna i landet.

Beträffande motiveringen för de sistnämnda yrkandena hänvisas till motionerna I: 313 och II: 576.

Utskottet. I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 185 år 1964 angående riktlinjer för en aktiv lokaliseringspolitik m. m. väcktes åtskilliga motioner, vilka berörde ett stort antal av de olika delfrågor som behandlades i propositionen. Vissa av de yrkanden som framfördes i motionerna föranledde bankoutskottet att föreslå modifikationer i Kungl. Maj:ts förslag, medan vissa andra upptogs i reservationer som fogades till utskottets utlåtande.

Riksdagen godkände utskottets utlåtande i alla delar utom en. Det i några motioner framförda yrkandet om ett särskilt servicestöd till vissa orter i Norrlands inland hade avstyrkts av utskottet, som anfört att det icke var berett att vid denna tidpunkt stödja förslag om en särskild utredning rörande sådant stöd. I en reservation till utskottets utlåtande hade däremot tillstyrkts att en dylik utredning skulle komma till stånd. Kamrarna stannade med avseende på ifrågavarande stycke i utskottets utlåtande vid skilda beslut, i det att första kammaren beslöt i enlighet med vad utskottet i utlåtandet hemställt, medan andra kammaren beslöt i enlighet med reservationen. Något uttalande från riksdagens sida i frågan om servicestödet föreligger alltså inte.

I årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t under elfte huvudtiteln framlagt förslag till medelsanvisning för de lokaliseringpolitiska åtgärder som skall komma till stånd enligt de av 1964 års riksdag antagna riktlinjerna. Sålunda föreslås bl. a. anslag till lokaliseringsbidrag och, på kapitalbudgeten, till lokaliseringsslån, att användas för stöd till etablering och utbyggnad av företag i första hand inom det s. k. norra stödområdet.

Frågor rörande de lokaliseringpolitiska åtgärderna har tagits upp även i ett antal motioner som väckts vid årets riksdag. I den mån dessa motioner avser medelsanvisning har de hänvisats till statsutskottet. Vidare förekommer vissa motioner av skattepolitisk innebörd, vilka hänvisats till bevillningsutskottet. De motionsyrkanden rörande lokaliseringpolitiken som bankoutskottet har att behandla avser antingen omedelbara ändringar i de förra året fastställda riktlinjerna för lokaliseringpolitiken eller förslag om utredningar och liknande åtgärder som berör dessa riktlinjer.

Frågan om det lokaliseringpolitiska stödets regionala avgränsning behandlas i motionerna I:421 och II:498 samt I:492 och II:595, där det begäres, att ett särskilt stödområde skall inrättas i östra Götaland och bli föremål för lokaliseringsåtgärder enligt samma regler som det norra stödområdet, vars gränser angivits i de förra året antagna riktlinjerna. I motionen II:268 föreslås att Gotland skall utgöra ett särskilt stödområde; motionärerna framhåller dock att en sådan lösning är att betrakta som ett provisorium och att enligt deras mening ett mera omfattande stödområde i östra Götaland är att föredraga.

Utskottet kan icke biträda någotdera av de här angivna yrkandena. Såsom utskottet framhöll i sitt föregående utlåtande i ämnet gör sig strukturomvandlingen särskilt gällande i Norrland, framför allt till följd av den omfattande rationaliseringen av jord- och skogsbruksnäringarna. Allmänt sett gäller också att olika slags samhällelig service är svårare åtkomlig för invånarna inom norra stödområdet än för dem som är bosatta söder därom. Utskottet vill erinra om att möjligheter finns att i särskilda fall låta lokaliseringpolitiskt stöd komma även orter utanför norra stödområdet till del.

Frågan om servicestöd till befolkningen i vissa glesbygder behandlas ånyo i motionerna I: 421 och II: 498, vilka särskilt tar sikte på skogsbygderna i Norrlands inland, motionerna I: 494 och II: 593, vilka därjämte nämner områden i nordvästra Svealand med liknande betingelser, samt motionerna I: 105 och II: 134, vilka mera allmänt behandlar glesbygdernas problem. Motionärerna begär i samtliga fall en utredning rörande servicestöd till glesbygdsbefolkningen.

Både sociala och ekonomiska skäl kan anföras för att ett särskilt stöd skall utgå som gör det möjligt att i glesbygderna upprätthålla vissa stödorter, som kan tillhandahålla befolkningen önskvärd samhällelig och kulturell service. Även andra åtgärder för att förbättra möjligheterna för samhällsorganen att stå glesbygdernas invånare till tjänst kan böra prövas. I detta sammanhang bör också kommunikationsfrågorna uppmärksammas. De önskemål som här antytts kommer knappast att bli tillgodosedda enbart genom de allmänna lokaliseringspolitiska stödåtgärderna. Utskottet finner det därför önskvärt att en särskild utredning rörande servicestöd till befolkningen i glesbygder kommer till stånd. En sådan utredning måste givetvis främst uppmärksamma förhållandena i Norrlands inland. Det bör emellertid beaktas, att liknande problem gör sig gällande också i vissa glest befolkade delar av Svealand och Götaland.

Det ekonomiska stöd som i lokaliseringspolitiskt syfte ges företagen skall enligt de i föl fastställda riktlinjerna utgå i form av dels direkta bidrag, dels statliga lån vilka lämnas från en särskild lånefond. Såsom ett alternativ till inrättandet av en sådan fond har diskuterats att staten skulle ställa till förfogande kreditgarantier, som möjliggör motsvarande upplåning hos de ordinarie kreditinstituten.

Förslag att ersätta de direkta statliga lånen med kreditgarantier avvisades föregående år vid riksdagens prövning av lokaliseringspolitikens utformning. Utskottet framhöll därvid, att möjligheterna att utnyttja kreditgarantierna knappast kunde undgå att bli beroende av läget på kreditmarknaden. Tanken att riksdagen skulle fastställa en prioritering av dessa kreditgarantier väckte enligt utskottets mening principiella betänkligheter. I motionerna I: 80 och II: 108 har på nytt väckts förslag om att statliga kreditgarantier intill ett belopp av 100 miljoner kronor per år skall ställas till förfogande under den femårsperiod som den beslutade lokaliseringspolitiska försöksverksamheten skall omfatta. Förslaget förutsätter avslag på Kungl. Maj:ts framställning om anslag till lokaliseringslån; yrkande härom har samma motionärer väckt i följd motioner (I: 81 och II: 109), vilka hänvisats till statsutskottet. Bankoutskottet vidhåller sin föregående år uttryckta mening och avstyrker det här berörda förslaget om kreditgarantier.

Tanken att kreditgarantier skall ingå i lokaliseringsstödet har framförts även av motionärer som accepterat inrättandet av en statlig lånefond. Lik-

som föregående år har nämligen, nu i motionerna I: 421 och II: 498 samt I: 429 och II: 506, föreslagits att kreditgarantier i viss utsträckning skall förekomma såsom komplement till övriga stödformer. Såsom maximibelopp för sådana kreditgarantier under budgetåret 1965/66 har angivits 50 miljoner kronor.

Den föregående år beslutade ekonomiska ramen, som ligger till grund för de i statsverkspropositionen beräknade anslagen till lokaliseringsbidrag och lokaliseringsslån, är enligt utskottets uppfattning väl avvägd. Då utskottet dessutom finner en uppdelning av det statliga stödet på tre stödformer olämpligt, avstyrker utskottet de här avsedda motionsyrkandena.

I motionerna I: 485 och II: 576 behandlas frågan om en utjämning av drivmedelspriserna. I likhet med kommittén för näringslivets lokalisering föreslår motionärerna, att Kungl. Maj:t skall upptaga förhandlingar med oljebranschens företrädare i syfte att erhålla en utjämning av bensin- och oljepriserna. Kommitténs förslag på denna punkt godtogs inte av departementschefen, som i föregående års proposition om lokaliseringpolitiken uttalade att några statliga initiativ på området tills vidare inte borde övervägas. Departementschefen framhöll även att, om det kunde påvisas företagsekonomiska skäl för en utjämning av drivmedelspriserna, initiativ härtill torde komma att tagas av berörda intressenter. Utskottet, som föregående år anslöt sig till departementschefens här redovisade uttalande, avstyrker förslaget att Kungl. Maj:t skall anmodas upptaga förhandlingar med oljebranschen. Utskottet vill i detta sammanhang erinra om att den i fjol behandlade frågan om en differentiering av bensinskatten aktualiserats även vid årets riksdag i motionen II: 745, vilken hänvisats till bevillningsutskottet.

En allsidig utredning av lokaliserings- och näringspolitikens effekt i ekonomiskt och socialt avseende för skilda delar av vårt land begäres i motionerna I: 313 och II: 377. Förslag om en ny, mera omfattande utredning rörande vilken typ av näringslivslokalisering som från såväl ekonomiska som miljöpolitiska synpunkter kan bedömas vara den lämpligaste väcktes i anslutning till föregående års proposition om lokaliseringpolitiken. Utskottet hänvisade med anledning därav dels till de föreslagna lokaliseringspolitiska åtgärdernas karaktär av försöksverksamhet, vars resultat komme att följas av de olika berörda instanserna, dels till vad som sagts i propositionen om en avsedd intensifiering av forsknings- och utredningsverksamheten på detta område. Med betoning av dessa synpunkter får utskottet uttala att någon särskild utredning av den typ motionärerna avsett icke synes påkallad.

Åberopande vad sålunda anförts hemställer utskottet,

1. att motionerna I: 421 och II: 498, i vad de avser lokaliseringspolitiskt stöd åt områden i östra Götaland, även-

som motionerna I: 492 och II: 595 samt II: 268 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

2. att riksdagen i anledning av motionerna I: 421 och II: 498, såvitt nu är i fråga, ävensom motionerna I: 105 och II: 134 samt I: 494 och II: 593 måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande servicestöd till befolkningen i vissa glesbygder i enlighet med vad utskottet ovan anförde;

3. att motionerna I: 80 och II: 108 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

4. att motionerna I: 421 och II: 498 samt I: 429 och II: 506, i vad de avser kreditgarantier, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

5. att motionerna I: 485 och II: 576 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

6. att motionerna I: 313 och II: 377 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 2 mars 1965

På bankoutskottets vägnar:

NILS STÄHLE

Närvarande:

från första kammaren: herrar Stähle, Gustaf Henry Hansson, Åke Larsson, Palm, Nils Theodor Larsson, Augustsson, Stefanson* och Lundberg;

från andra kammaren: fru Renström-Ingenäs*, herrar Berglund, Ekström i Iggesund, Löfgren, Haglund, Börjesson i Glömminge, Nordgren och Fridolfsson i Rödeby.

* Ej närvarande vid justeringen.

Reservationer

1) av herrar *Nils Theodor Larsson, Stefanson, Berglund, Löfgren* och *Börjesson* i Glömminge, vilka ansett,

dels att det stycke på s. 4 i utskottets yttrande som börjar med orden »Utskottet kan icke» och slutar med orden »norra stödområdet till del» bort ha följande lydelse:

»Den regionala avgränsning av det lokaliseringspolitiska stödet som ge-

nomfördes genom förra årets riksdagsbeslut innebär att vissa delar av landet, som enligt det av kommittén för näringslivets lokalisering framlagda förslaget skulle ha kommit i fråga för mera långtgående insatser, har ställts utanför möjligheten till reguljärt stöd. Endast i särskilda fall kan företag inom dessa områden erhålla lokaliseringsbidrag och lokaliseringsslån. Denna avgränsning har främst gått ut över de områden i östra Götaland som under en följd av år haft betydande sysselsättningsvärigheter. Föreliggande prognoser pekar för dessa områden på minskande folkmängd. Utskottet finner det därför nödvändigt att det statliga ekonomiska stödet i lokaliseringspolitiskt syfte får inriktas även på de sysselsättningssvaga områdena i östra Götaland enligt samma grunder som fastställts att gälla för det norra stödområdet. Utskottet ansluter sig sålunda till vad som härvidlag yrkats i motionerna I: 421 och II: 498 samt I: 492 och II: 595. För att stödåtgärder även i östra Götaland skall kunna komma till stånd utan dröjsmål torde riksdagen böra bemyndiga Kungl. Maj:t att fastställa gränserna för det nya stödområdet; därvid kommer givetvis lokaliseringsorganens synpunkter på gränsdragningen att få stor betydelse. Genom utskottets förslag kommer också yrkandet i motionen II: 268 beträffande Gotland att tillgodoses. En särställning för Gotland i förhållande till hela den övriga delen av östra Götaland skulle enligt utskottets mening inte vara önskvärd.»;

dels att punkten 1 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

»1. att riksdagen i anledning av motionerna I: 421 och II: 498, såvitt nu är i fråga, samt motionerna I: 492 och II: 595 måtte dels medge att det statliga ekonomiska företagsstödet i lokaliseringspolitiskt syfte må inriktas på de sysselsättningssvaga områdena i östra Götaland enligt samma grunder som fastställts för det norra stödområdet, dels bemyndiga Kungl. Maj:t att efter hörande av lokaliseringsorganen fastställa gränserna för ett stödområde i östra Götaland, samt

att motionen II: 268 måtte anses besvarad genom vad utskottet sålunda anfört och hemställt.»

2) av herrar *Stähle, Åke Larsson, Palm, Augustsson, fru Renström-Ingénäs, herrar Ekström* i Iggesund, *Haglund* och *Fridolfsson* i Rödeby, vilka ansett,

dels att det stycke på s. 5 i utskottets yttrande som börjar med orden »Både sociala och ekonomiska» och slutar med orden »Svealand och Götaland» bort ha följande lydelse:

»Utskottet, som föregående år avstyrkte motsvarande motionsyrkanden, är inte heller nu berett att stödja förslag om en särskild utredning rörande servicestöd till befolkningen i vissa glesbygder. Erfarenheter av det allmänna lokaliseringsstödet verkningar bör enligt utskottets mening avvaktas

innan man tar ställning till frågan om en sådan utredning. Dessutom synes det finnas skäl att avvakta genomförandet av de åtgärder för ökad kommunal skatteutjämning, varom riksdagen inom kort torde få tillfälle att fatta beslut. Liksom tidigare vill utskottet understryka, att det måste vara en uppgift för planeringsråden i berörda län att närmare överväga glesbygdsbefolkningens speciella situation och framlägga härav föranledda förslag. Någon risk att ifrågakvarande problem lämnas obeaktade föreligger alltså inte.»;

dels att punkten 2 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

»2. att motionerna I: 421 och II: 498, såvitt de avser utredning rörande servicestöd till befolkningen i vissa glesbygder, ävensom motionerna I: 105 och II: 134 samt I: 494 och II: 593 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.»

3) av herrar *Gustaf Henry Hansson, Lundberg* och *Nordgren*, vilka ansett dels att det stycke på s. 5 i utskottets yttrande som börjar med orden »Förslag att ersätta» och slutar med orden »förslaget om kreditgarantier» bort ersättas med ett avsnitt av följande lydelse:

»Sistnämnda förslag, som framfördes i motioner föregående år, återkommer nu i motionerna I: 80 och II: 108. Utskottet finner i likhet med motionärerna, att en sådan lösning är att föredraga framför inrättandet av en statlig lånefond för direkt långivning. Lokaliseringsstödet får inte bli en fråga om långsiktig subventionspolitik utan måste inskränkas till företag som bedöms i längden vara ekonomiskt försvarbara. Den företagsekonomiska bedömningen av projekt som skall komma i åtnjutande av lokaliseringpolitiska stödåtgärder får därför central betydelse. Den sakkunskap som behövs för en sådan bedömning finns redan samlad hos kreditinstituten.

Såsom ett motiv för att lokaliseringsslånen bör utgå ur en särskild lånefond har anförts att man endast därigenom skulle få en garanti för att medel står till buds även vid kreditåtstramningar. Utskottet finner icke detta resonemang hållbart. För det första är en fond beroende av årliga anslag; kommande riksdagar är obundna när de skall fatta beslut härom. För det andra kan, såsom motionärerna angivit, de statsgaranterade lånen bli föremål för någon form av prioritering. Ett kreditgarantisystem kan alltså göras minst lika effektivt som systemet med en statlig lånefond.

De statsgaranterade lånen bör självfallet vara förenade med samma möjligheter till räntefrihet och anstånd med amortering som de föreslagna direkta statliga lånen. Kompensation för ränteeftergiften bör av statsmedel utbetalas direkt till kreditinstituten. Utskottet förutsätter att Kungl. Maj:t vid bifall till vad utskottet här har förordat förelägger riksdagen förslag beträffande den medelsanvisning som erfordras för ändamålet.»;

dels att punkten 3 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

»3. att riksdagen i anledning av motionerna I: 80 och II: 108 måtte dels besluta att statliga kreditgarantier i lokaliseringspolitiskt syfte må medges för budgetåret 1965/66 intill ett belopp av 100 miljoner kronor, dels såsom riktlinje för den statliga lokaliseringspolitiken uttala att sådana kreditgarantier bör medges även under budgetåren 1966/67—1969/70.»;

4) av herrar *Nils Theodor Larsson, Stefanson, Berglund, Löfgren* och *Börjesson* i Glömminge, vilka ansett,

dels att det avsnitt i utskottets yttrande som börjar på s. 5 med orden »Tanken att kreditgarantier» och slutar på s. 6 med orden »de här avsedda motionsyrkandena» bort ha följande lydelse:

»I motionerna I: 421 och II: 498 samt I: 429 och II: 506 föreslås, att till komplettering av de direkta lokaliseringsslånen skall inrättas även ett kreditgarantisystem. För budgetåret 1965/66 bör enligt motionerna kreditgarantier medges i lokaliseringspolitiskt syfte intill ett belopp av 50 milj. kr. Även om lokaliseringstödet i första hand bör utgå i form av statliga lån och bidrag, finner utskottet det motiverat att dessa stödformer kompletteras med ett kreditgarantisystem, så att utlåningen kan ges en större omfattning. Ett samspel mellan kreditgarantier och direkta statslån har även i övrigt betydande förtjänster, bl. a. därigenom att lånen mot kreditgarantierna ges genom normala bankmässiga kanaler. Utskottet tillstyrker motionsyrkandena om att för budgetåret 1965/66 statliga kreditgarantier i lokaliseringspolitiskt syfte skall lämnas intill ett belopp av 50 milj. kr.»;

dels att punkten 4 i utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

»4. att riksdagen med bifall till motionerna I: 421 och II: 498 samt I: 429 och II: 506, samtliga såvitt nu är i fråga, måtte besluta att statliga kreditgarantier i lokaliseringspolitiskt syfte må medges för budgetåret 1965/66 intill ett belopp av 50 miljoner kronor.»;

5) av herr *Börjesson* i Glömminge

med avseende på vad utskottet anfört och hemställt beträffande motionerna I: 485 och II: 576.